

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da su stranke dana 2. svibnja 2019. sklopile Ugovor o radu na neodređeno vrijeme, s početkom rada dana 3. svibnja 2019. Dana 28. veljače 2020., rješenjem posl.br. St-598/19 nad tuženikom kao poslodavcem da je otvoren stečaj te je postupak u tijeku. Nakon otvaranja stečajnog postupka, tuženik da tužitelju nije otkazao Ugovor o radu, tako da je tužitelj nastavio za tuženika obavljati poslove sukladno Ugovoru o radu. Tužitelj da je radio u razdoblju od 1. ožujka 2020. pa do 1. kolovoza 2020., međutim, da mu tuženik nije isplatio plaću. Tužitelj se poziva na odredbu članka 191. stavak 1. Stečajnog zakona, prema kojoj odredbi otvaranjem stečajnog postupka ugovori o radu ili službi sklopljeni s dužnikom kao poslodavcem ne prestaju, već otvaranje stečajnog postupka isključivo predstavlja opravdani razlog za otkaz Ugovora o radu. Tužitelj se poziva i na odredbe stavka 2. i 7. istog članka, te odredbe članka 120. i 132. Zakona o radu, te u bitnom ističe da je obaviješten o otkazu Ugovora o radu krajem mjeseca lipnja 2020., a ne kako se to navodi u otkazu, dana 29. veljače 2020., pa da proizlazi da je tužitelj nastavio raditi kod tuženika sve do 1. kolovoza 2020., tj. isteka otkaznog roka, računajući od primitka obavijesti o otkazu Ugovora o radu. Tuženik da je stoga dužan tužitelju isplatiti plaću za razdoblje od 1. ožujka do 30. lipnja 2020., a za srpanj 2020. da mu je dužan isplatiti plaću za vrijeme od trajanja otkaznog roka. Slijedom navedenog, predlaže donošenje presude citirane u izreci.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da je otvaranje stečajnog postupka opravdani razlog za otkaz Ugovora o radu. Tuženik odnosno stečajni upravitelj tuženika da je uslijed otvaranja stečaja otkazao tužitelju Ugovor o radu, s danom 29. veljače 2020., kako je navedeno u odluci o prestanku radnog odnosa. Tuženik da je tu odluku poslao tužitelju preporučenom pošiljkom. Zaposlenik da prema odredbi članka 133. Zakona o radu ima pravo protiv odluke o otkazu Ugovora o radu podnijeti zahtjev za zaštitu prava odnosno pokretanje postupka pred nadležnim sudom u za to predviđenom zakonskom roku, ako smatra da su mu prava povrijeđena. Tužitelj da nije podnio prigovor na odluku o otkazu niti je pokrenuo sudski postupak, tako da je ta odluka postala pravomoćna te je kao takva zakonita i istinita. Tuženik dodaje da je iz Ugovora o radu razvidno da je tužitelj bio član uprave tuženika prije stečaja. Stoga da su mu po sili zakona otvaranjem stečaja prestala sva ovlaštenja za obavljanje poslova člana uprave, odnosno prestao je to biti. Nakon otvaranja stečaja, niti jedan zaposlenik da nije nastavio raditi, stečajni upravitelj da s bivšim zaposlenicima nije potpisao bilo kakav ugovor, niti je bilo kome dao nalog za obavljanje bilo kojeg posla. Tuženik da nije nastavio djelatnost u stečaju, a od imovine da je imao zemljišta u Kostreni koja su prodana u stečajnom postupku putem elektroničke javne dražbe. Tužitelj, dakle, da nije bio u radnom odnosu u spornom razdoblju jer mu je radni odnos prestao otkazom dana 29. veljače 2020., niti je faktički obavljao bilo kakve poslove. Tuženik predlaže, stoga, odbijanje tužbenog zahtjeva.

3. Na pripremnom ročištu dana 5. travnja 2020. stranke su učinile nespornim da tužitelj u spornom razdoblju nije radio i nije dolazio na posao, jer nije bilo njegovog radnog mjesta. Tužitelj je istakao da nije primio odluku o otkazu Ugovora o radu, na koju se poziva tuženik i ta odluka da nije pravomoćna. Po stavu tužitelja, da je relevantna odjava (na HZMO), a tužitelj da je intervenirao da ga tuženik odjavi i tuženik da ga je odjavio tek 30. lipnja 2020., ali da ni tada tužitelj nije primio odluku o otkazu. Tužitelj je još dodao da mu je adresa ona koja